

Jarní setkání briardů.

16. března 2008, Újezd nad Lesy

Tak, a je tu jarní setkání chlupatých zlatíček (bohužel, většina z nich s sebou musí přivést i nás, občas otravné páníčky). Již ráno mě napadlo, že to nebude jednoduché. Musela jsem sbalit mimino i Julinku. K tomu ještě přšelo, takže vyhlídky veškeré žádné.....

Po pravdě, neočekávala jsem, že by se nás mohlo sejít mnoho. Počasí bylo opravdu bídné, všude spousta bahna. Byla jsem velmi překvapená, když jsem přijela na kynologické cvičiště a viděla hodně štěňátek, zkušené chovatele a nás, falešné začátečníky.

Nejprve byla přednáška o česání a podlepování oušek. Teoreticky briarda vyčesat umím, prakticky již méně. Ale teorie nikdy neškodí, proto jsem napjatě poslouchala. Snažila jsem se i „vecpat“ Julinku na místo modelky (v domnění, že se mi vrátí krásně vyčesaná), ale nepovedlo se. Nu což, budu česat doma, samozřejmě zase o něco poučenější. Za modelku byla totiž vybrána Katka, respektive tedy její Desinka. Katka s sebou měla i Cha cha a své „nové“ svěřence, Jaspra, Jaz, Jaro, Jezabel a páníčky. Božítku, ti byli roztomilí. Když si jen vzpomenu, že naši zlobři byli taky takoví sametoví medvídci.

Pak se už pejsci začali nudit, tak jsme je vypustili a měli volnou zábavu. Jinými slovy, hurá na „smažák“!

Hodně jsem se napapala, a tak mě Táňa s Alenou opravdu překvapily tím, že nedaly delší polední pauzu a jaly se nás dirigovat do ohrazeného prostoru, kde se simulovalo chování na výstavě. Naši Julče se dařilo simulovat opravdu dobře. Při běhu na mě totiž skáče a dokonce se mi snaží i kousnout do rukávu. Tentokrát se jí to povedlo opravdu podle jejích představ a vzala rukáv i s obsahem. Asi si myslela, že se urazím a přestanu s ní běhat dokola. Ale já to nevzdala. Poté, co se přítomní dosyta vysmáli, jsem vyrazila na trať znovu. Přitom jsem jí stále dávala za příklad ostatní – Chica, kterému to s Táňou pěkně šlo. Zuzka se s Winniem předvedla také krásně. Nesmím zapomenout, že tam byla i černá holčička Darcy Au-auriga a Brian Badria's Darling s Jitkou – ti jsou místní – z Újezda.

Další kolo nebylo o nic lepší. Ba právě naopak. Julina na mě skákala a tak sveřepě mě kousala, že jsem byla vzteky bez sebe. Má drahá holčička měla jediné štěstí, že mě bedlivým zrakem pozorovala Eva Kubešová s Jambalayou Nadina, a tak mi zabránila v tom, vrátit se z briardího setkání bez briardky.

Julinku zachránilo i to, že začala volná zábava, a tak jsme se spolu vyřádily na překážkách. To Julii bavilo a já se uklidnila.

Vrátila jsem se utahaná, Julinka pouze příjemně unavená. Náladu ze dne stráveného podle jejích představ jí zkazila pouze koupel, neboť tak špinavou jsem ji do postele opravdu nechtěla pustit! A navíc ten vroubek z kruhu!

P.S.: Dávám za pravdu soudruhu Leninovi, který prý říkal Učit se, učit se, učit se! Polská paní rozhodčí byla mírně v šoku, když se do mě opět Julča zakusovala. Ale – žádný učený z nebe nespadl.

Veronika Bartošová a její Julie, vlastně Julie a její Veronika Bartošová